

8. Vývoj v letech 1970–2011

Srovnání výsledků SLDB 2011 s výsledky z předchozích cenzů má svá značná úskalí. Především jde o skutečnost, že v tomto sčítání došlo k určitým metodickým změnám, které možnosti srovnání značně komplikují. Nejvýznamnější změnou bylo to, že veškeré údaje SLDB 2011 se vztahují ke všem osobám, které měly v rozhodný okamžik sčítání **místo obvyklého pobytu** na území České republiky respektive v místě, za které jsou výsledky prezentovány. Místo obvyklého pobytu je definováno v metodických vysvětlivkách i v předchozích kapitolách. Výsledky několika předchozích sčítání (SLDB 1961 až 2001) byly zpracovány **podle místa trvalého pobytu**, tedy podle pobytu úředně hlášeného, a to bez ohledu na to, kde osoba skutečně bydlela nebo kde byla sečtena.

Na vyhodnocení pobytu navazují nejen všechny údaje o obyvatelstvu včetně ekonomické aktivity, ale i údaje o domácnostech, domech a bytech.

Dále je třeba vzít v úvahu několik dalších metodických úprav, které se do možností srovnání promítají. V oddíle o domácnostech již nebyly při posledním sčítání zvlášť deklarovány počty tzv. cenzových domácností, tj. domácností, které představovaly nejmenší rodinné jádro v rámci větších společně hospodařících domácností. V oddíle o bytech došlo k úpravě kvalifikace obytné místnosti. Za obytnou místnost se při sčítání 2011 (na rozdíl od minulosti) považovala i kuchyň, pokud byla rovna nebo větší než 8 m² a byla tak započítána i do obytné plochy bytu. Tato změna se promítá do srovnání velikosti obytné plochy bytů, ale i do struktury bytů podle počtu obytných místností.

Za účelem srovnání v čase byly vybrané ukazatele SLDB 2011 za obyvatelstvo spočítány i podle trvalého pobytu. V této kapitole je tedy umožněno porovnání vývoje s vyloučením vlivu hlavní metodické změny místa pobytu.

Významně také možnost srovnání, zvláště u relativních ukazatelů, ovlivňují u výsledků SLDB 2011 velké počty nezjištěných dat. To vyplývá ze skutečnosti, že občané nechali některé otázky bez odpovědi a formuláře byly ve srovnání s předchozími cenzy ve větší míře nekorektně vyplněné. Vyšší podíl nezjištěných údajů je potřeba brát v úvahu především v hodnocení otázek vzdělání a ekonomické aktivity.

8.1. Změny v sídelní struktuře

Hlavní město Praha zaujímá mezi ostatními regiony zvláštní postavení. Je největším městem republiky, hlavním městem státu a samostatným krajem, ale také jednou obcí.

Poslední rozšíření Prahy bylo provedeno v roce 1974

Pokud jde o územní změny od roku 1970, poslední výrazné územní rozšíření Prahy nastalo v roce 1974, kdy bylo připojeno 30 obcí Středočeského kraje. Od tohoto roku došlo na území hlavního města již jen ke dvěma vnitřním územním úpravám, a to k vytvoření dvou nových katastrálních území - Černý most (1987) a Kamýk (1988).

Podrobnější informace k územním a správním změnám jsou k dispozici v Lexikonu hl. m. Prahy 2009 nebo na webových stránkách www.praha.czso.cz.

Územní změny se promítají i do analýzy výsledků jednotlivých cenzů. Pro tento text je důležitá skutečnost, že všechny údaje jsou přepočtené na současné území Prahy, po zahrnutí významné územní změny z roku 1974. Zpětné přepočítání dat za území Prahy, které je stejné od roku 1974 dosud, bylo provedeno již při prezentaci dat ze SLDB 1980.

Pokud jde o vnitřní členění hlavního města, zpětně byla přepočítávána data za městské části, ale pouze v základních ukazatelích.

8.2. Vývoj počtu obyvatel, struktury podle pohlaví, věkových skupin, rodinného stavu a vzdělání

V roce 2011 se oproti minulému sčítání zvýšil počet obyvatel Prahy hlášených k trvalému pobytu na 1 235 958 osob. Z toho bylo 599 573 mužů a 636 385 žen.

Věková struktura obyvatel Prahy se v základních parametrech nemění, pouze trvale narůstá podíl obyvatel v důchodovém věku a nadále klesá zastoupení dětské složky populace.

Mezi obyvateli Prahy je stále nejvíce osob žijících v manželství. Jejich podíl však trvale klesá za výrazného nárůstu zastoupení především svobodných osob, kterých v roce 2011 byla již téměř třetina.

Ve složení podle vzdělání je v Praze od roku 1991 nejpočetnější skupina obyvatel s maturitním vzděláním, jejichž zastoupení se mírně snižuje. Naopak trvale roste podíl osob se vzděláním vysokoškolským, kterých bylo v roce 2001 již 23 %.

Počet osob trvale nebo dlouhodobě hlášených v hl. m. Praze se od roku 2001 zvýšil o necelých 6 %. To potvrzuje dlouhodobou tendenci početního růstu populace hl. m. Prahy, která byla přerušena pouze v období mezi cenzy v letech 1991 a 2001. Více se zvýšil počet mužů než žen, ale stále byla zachována nadpoloviční většina žen. V roce 2011 byl počet žen jen o necelá 2 % vyšší než počet mužů, zatímco v roce 1970 bylo žen více o téměř 4 %.

Z hlediska rozložení podle věku se trvale od roku 1980 snižuje počet dětí do 15 let. Od roku 2001 do roku 2011 se jejich počet snížil o celé 1 %, zatímco mezi lety 1991 a 2001 došlo ke snížení o 30 %. Pro věkovou strukturu pražské populace je tak trvale typické nízké zastoupení dětské složky populace, které bylo v roce 2011 nejnižší od roku 1970. Naproti tomu od roku 1980 trvale narůstá podíl obyvatel ve věku 15 – 64 let, zastoupení této věkové složky se však zvyšuje jen minimálně. Počet obyvatel v produktivním věku se za posledních 10 let zvýšil o více než 5 % a to zejména u mužů, jejichž počet narostl o 8 %. Nejvýrazněji vzrostl počet obyvatelstva ve věku 65 a více let, a to o necelých 12 %. V roce 2011 tak byl počet osob starších 65 let nejvyšší za celé sledované období.

Ve skladbě obyvatelstva podle rodinného stavu se nejvýrazněji od roku 2001 zvýšil počet svobodných. Nárůst počtu svobodných byl za posledních 10 let více než 28 % a byl výraznější u mužů než u žen. Naopak počet ženatých mužů i vdaných žen se snižuje a to kontinuálně od roku 1980. Klesají i počty ovdovělých žen i mužů, od roku 1991 o 21 %. Naopak počty rozvedených mužů i žen rostou. V Praze žije trvale více rozvedených žen než mužů

V členění obyvatel podle vzdělání je pro Prahu typické vysoké zastoupení vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva. Počet vysokoškolsky vzdělaných osob se trvale zvyšuje a od cenzu v roce 2001 jejich podíl vzrostl o více než 28 %, což je výraznější nárůst než mezi lety 1991 a 2001 (20 %). Ještě výrazněji se ale počet vysokoškolsky vzdělaných zvýšil mezi lety 1980 a 1991 (o téměř 38 %). Mírně se zvyšoval i počet osob s maturitním a vyšším vzděláním, a to o 4 %. Nejvyšší nárůst osob se středním maturitním vzděláním byl stejně jako u vysokoškolsky vzdělaných mezi roky 1980 a 1991 (o 30 %). Naproti tomu výrazně klesá počet osob se základním vzděláním. Mezi cenzy v letech 1991 a 2001 poklesl jejich počet téměř o třetinu a v roce 2011 počet poklesl o necelých 23 %. Současně s tím se snižují i počty osob se středním vzděláním bez maturity, zejména v posledním desetiletí. Vzdělanostní struktura pražské populace se ve srovnání se situací v roce 1980 výrazně proměnila. Nejčastějším vzděláním se stalo středoškolské vzdělání s maturitou včetně vyšších forem středního vzdělání. Tito obyvatelé Prahy představují trvale kolem 30 % populace. Výrazně stoupají i počty osob se vzděláním vysokoškolským. V roce 2001 představovaly osoby s vysokoškolským vzděláním již 20 %, zatímco v roce 1980 jich nebyla ani desetina. Ve srovnání s rokem 2001 se opět výrazně snížilo zastoupení obyvatel s nižšími stupni vzdělání.

Počet osob s obvyklým pobytem byl v hl. m. Praze podle výsledků SLDB 2011 o 33 tisíc obyvatel vyšší než počet osob, které zde byly hlášeny k trvalému nebo dlouhodobému pobytu. V Praze se rozdíl mezi obvyklým a trvale bydlícími projevuje výrazněji než v jiných regionech a je třeba i při srovnávání výsledků cenzů tento fakt vzít v úvahu.

Tab. 8.2.1 Obyvatelstvo hl. m. Prahy podle výsledků sčítání 1970 až 2011

	1970	1980	1991	2001	2011
Počet obyvatel	1 140 795	1 182 186	1 214 174	1 169 106	1 235 958
muži	532 095	551 017	570 247	554 382	599 573
ženy	608 700	631 169	643 927	614 724	636 385
Obyvatelstvo podle věku					
muži:					
0 - 14 let	90 208	120 505	115 270	80 441	79 819
15 - 64 let	379 642	357 252	386 469	401 364	433 083
65 a více let včetně nezjištěného věku	62 245	73 260	68 508	72 577	86 671
ženy:					
0 - 14 let	85 630	114 299	109 327	76 261	75 875
15 - 64 let	420 371	393 046	416 720	421 164	434 614
65 a více let včetně nezjištěného věku	102 699	123 824	117 880	117 299	125 896
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	964 957	947 382	989 577	1 012 404	1 080 264
z toho podle rodinného stavu:			196 447	266 066	341 720
muži:				135	128
svobodní			107 948	145 206	188 423
ženatí		299 989	290 113	260 389	254 284
rozvedení			39 035	48 106	58 393
ovdovělí			16 247	14 495	14 096
ženy:					
svobodné			88 499	120 860	153 297
vdané		302 273	292 432	261 131	247 643
rozvedené			62 839	73 350	87 324
ovdovělé			89 821	77 849	69 390
z toho podle nejvyššího ukončeného vzdělání:					
základní (vč. neukončeného)		289 831	216 769	146 511	113 166
střední vč. vyučení (bez maturity)		296 060	293 681	292 029	225 910
úplné střední (s maturitou) a vyšší		232 998	302 288	361 871	376 309
vysokoškolské		115 460	158 489	190 373	244 157
nezjištěno		11 367	17 199	20 155	118 311

8.3. Vývoj ekonomické aktivity obyvatel

Pro hl. m. Prahu je trvale charakteristické zvýšené zastoupení ekonomicky aktivní části populace, a to i v členění podle trvalého pobytu. Počty ekonomicky aktivních osob se ale od roku 1991 mírně snižují. Za současného početního nárůstu pražské populace se úbytek ekonomicky aktivních kumuluje v počtech osob, které data o své ekonomické aktivitě nevyplnily.

Mezi trvale hlášenými obyvateli Prahy je nadpoloviční většina obyvatel ekonomicky aktivních. Ovšem zastoupení těch, u nichž byla v roce 2011 ekonomická aktivita nezjištěna, je podle trvalého pobytu v Praze mimořádně vysoká, a to celá desetina.

Pokud bychom v roce 2011 počet osob s nezjištěnou ekonomickou aktivitou proporčně rozdělili podle struktury ekonomicky aktivních a neaktivních osob, došlo by u trvale hlášených osob o 6% početní nárůst ekonomicky aktivních. Dalo by se hypoteticky konstatovat, že počet ekonomicky aktivních s trvalým nebo dlouhodobým pobytem byl v roce 2011 nejvyšší od roku 1970. Je zřejmé, že počet ekonomicky aktivních se v Praze zvyšuje podobným tempem jako celkový růst počtu obyvatel. Podíl ekonomicky aktivních je mírně rostoucí a to od necelých 54 % v letech 1970 - 1991 po cca 55 % v posledních dvou cenzech.

Naproti tomu počty ekonomicky neaktivních osob mají od roku 1991 spíše klesající tendenci. Nejvíce ekonomicky neaktivních osob bylo v Praze v roce 1991. Poté došlo k poměrně razantnímu poklesu v roce 2001, především u mužů. Pokles počtu ekonomicky neaktivních se nezastavil ani v roce 2011, ale pokud bychom se opět pokusili teoreticky eliminovat nezjištěnou ekonomickou aktivitu, došlo u trvale hlášených osob k početnímu růstu

i ekonomicky neaktivních osob.

I v Praze se jednoznačně zvyšují počty nezaměstnaných a jejich zastoupení mezi ekonomicky aktivními roste.

Tab. 8.3.1 Ekonomická aktivita obyvatelstva Prahy podle výsledků sčítání 1970 až 2011

	1970	1980	1991	2001	2011
Ekonomicky aktivní	612 646	634 818	648 993	635 105	606 020
muži	.	321 902	328 893	335 161	317 031
ženy	.	312 916	320 100	299 944	288 989
v tom:					
zaměstnaní	.	.	631 078	601 031	564 442
muži	.	.	319 428	316 961	294 817
ženy	.	.	311 650	284 070	269 625
nezaměstnaní	.	.	17 915	34 074	41 578
muži	.	.	9 465	18 200	22 214
ženy	.	.	8 450	15 874	19 364
Ekonomicky neaktivní	528 149	547 368	565 181	519 242	504 946
muži	.	229 115	241 354	210 759	208 043
ženy	.	318 253	323 827	308 483	296 903
z toho nepracující důchodci	.	222 139	250 471	246 282	239 018
muži	.	73 731	86 348	85 111	86 607
ženy	.	148 408	164 123	161 171	152 411
Ekonomická aktivita nezjištěna	.	.	.	14 759	124 992
muži	.	.	.	8 462	74 499
ženy	.	.	.	6 297	50 493

8.4. Vývoj údajů o hospodařících domácnostech

Údaje o domácnostech bylo možno za rok 2011 zpracovat pouze za obvykle bydlící obyvatelstvo, ale z věcného a praktického hlediska je možné uvedené charakteristiky srovnávat s výsledky předchozích cenů.

V Praze rostou počty domácností jednotlivců, jejichž zastoupení se zvýšilo z 30 % v roce 1980 na necelých 40 % v roce 2011.

Počet hospodařících domácností se v Praze zvýšil od roku 2001 o více než 6 %. Souvisí to jak s početním růstem populace, tak i se zvyšováním počtu obydlených bytů. Ovšem veškerý tento početní nárůst je způsoben především nárůstem počtu domácností jednotlivců. Počet domácností, které představují jednoho samostatně hospodařícího člověka, se v Praze zvýšil od roku 2001 o 12 % a jejich počet je nyní nejvyšší v celé časové řadě.

Klesají celkové počty rodinných domácností a současně i jejich zastoupení mezi hospodařícími domácnostmi. Ve výsledcích cenů 1980 a 1991 představovaly rodinné domácnosti v Praze 63 %, v roce 2001 jich bylo 59 % a ve výsledcích posledního sčítání již je těchto domácností jen mírně nad polovinu - 52 %. Tento pokles souvisí právě s nárůstem počtu domácností jednotlivců, ale i tzv. nerodinných domácností, kde společně hospodaří příbuzné či zcela cizí osoby, které netvoří rodinu (nepatří sem partnerské soužití nesezdaných párů, ale naopak sem patří např. soužití prarodičů s vnuky).

Mezi rodinnými domácnostmi je 58 % rodin bez závislých dětí.

Kromě snižování počtu rodinných domácností se proměňuje i jejich struktura. Zvyšuje se podíl neúplných rodin ze všech rodinných domácností. Ten v Praze vzrostl z necelých 19 % v roce 1980 na čtvrtinu všech rodinných domácností v roce 2011. V Praze tradičně mezi rodinnými domácnostmi převládají rodiny bez závislých dětí. Nadpoloviční většina domácností se závislými dětmi (úplných i neúplných rodin) byla pouze v roce 1991. V roce 2011 bylo rodin se závislými dětmi jen 42 %.

Tab. 8.4.1 Domácnosti v Praze podle výsledků sčítání 1970 až 2011

	1970	1980	1991	2001	2011
Hospodařící domácnosti celkem	457 811	501 019	538 331	544 577	579 509
z toho:					
jednotlivců		150 840	187 528	201 335	225 802
tvořené 1 rodinou		317 324	339 076	320 177	300 262
Rodinné domácnosti podle typu (%):					
úplné rodiny		81,5	76,0	72,6	74,5
bez závislých dětí		46,7	36,3	41,8	46,0
se závislými dětmi		34,8	39,7	30,8	28,5
neúplné rodiny		18,5	24,0	27,4	25,5
bez závislých dětí		9,0	9,0	11,5	12,3
se závislými dětmi		9,5	15,0	16,0	13,2

8.5. Vývoj domovního a bytového fondu

Data o obydlených domech a bytech jsou za rok 2011 zpracována podle obvyklého pobytu. Bylo by sice možné zpracovat i domy podle toho, zda je v tom kterém domě osoba hlášená k trvalému pobytu, ale toto zpracování není možné za jednotlivé byty, takže i u domů byl ponechán tento postup podle pobytu obvyklého.

V roce 2011 bylo v Praze 99 949 domů podléhajících sčítání, což je nevyšší počet od roku 1970.

V hl. m. Praze razantně roste počet domů podléhajících sčítání. Od minulého cenzu se počet domů zvýšil o 13 %, což je nejvyšší nárůst mezi dvěma cenzy od roku 1970. Od roku 1970 se počet domů, v nichž někdo bydlí nebo se v nich nachází alespoň 1 byt, zvýšil o třetinu. Zastoupení neobydlených domů určených k bydlení se zvyšuje, ale stále jich je v Praze nižší podíl než v jiných regionech, zejména proto, že se v hlavním městě nachází jen minimální množství obytných domů, sloužících pouze k rekreačním účelům.

Mezi cenzy v letech 2001 a 2011 byl zaznamenán zvýšený nárůst počtu obydlených rodinných domů. Mírně se tak zvýšilo jejich zastoupení.

Počet obydlených domů se zvýšil od roku 2001 o necelých 11 tisíc. 7 tisíc z nich byly domy rodinné. I v Praze se více zvýšil počet obydlených domů rodinných než domů bytových. Jejich podíl v roce 2011 převýšil 60 %.

V rámci změn ve vlastnické struktuře obydlených domů v Praze je v posledních 20 letech nejvýznamnějším pokles počtu obydlených domů ve vlastnictví státu či města.

Významné změny nastaly ve vlastnické struktuře obydlených domů. Většinu obydlených domů v Praze vlastní fyzické osoby. Jde především o domy rodinné. V roce 1991 fyzické osoby vlastnily 47 449 obydlených domů, což bylo pouze o 192 domů více, než činil celkový počet obydlených rodinných domů. V dalších letech přibývaly i jiné obydlené domy ve vlastnictví fyzických osob, zejména domy bytové, v roce 2001 již rozdíl mezi počtem obydlených domů ve vlastnictví fyzických osob a celkovým počtem obydlených domů rodinných byl 5 523. Po vlně restitucí v devadesátých letech se v Praze razantně zvýšil počet bytových domů ve vlastnictví fyzických osob. Tento nárůst však v dalších letech nepokračoval. Další významnou změnou ve vlastnické struktuře je pokles obydlených domů ve vlastnictví státu či města. V roce 1991 to byla téměř třetina obydlených domů a v roce 2011 již pouze 5,5 %. Toto je především následek rozsáhlé privatizace bytů v bytových domech. Svědčí o tom i relativně vysoký počet domů ve spoluvlastnictví vlastníků bytových jednotek v roce 2011.

Tab. 8.5.1 Domovní fond v Praze podle výsledků sčítání 1970 až 2011

	1970	1980	1991	2001	2011
Domy celkem	75 374	77 827	83 267	88 200	99 949
obydlené	72 646	75 794	78 977	82 160	92 927
neobydlené	2 728	2 033	4 290	6 040	7 022
z toho slouží k rekreaci	.	.	151	297	290
Podíl neobydlených domů (%)	3,6	2,6	5,2	6,8	7,0
Z obydlých domů:					
rodinné domy	41 772	44 270	47 257	50 258	57 354
bytové domy	26 098	29 067	29 955	29 659	32 596
Podíl rodinných domů (%)	57,5	58,4	59,8	61,2	61,7
Obydlené domy podle vlastníka (%):					
fyzická osoba	.	.	60,1	67,9	66,6
obec, stát	.	.	30,7	10,5	5,5
bytové družstvo	.	.	8,9	5,3	5,8
spoluvlastnictví vlastníků bytů	11,7

Pozn.: Údaje ze sčítání 2011 jsou zpracovány za obvykle obydlé domy

Zpracování údajů za byty podle obvyklého pobytu má vliv zejména na údaje o obydlénosti bytů, což se ve srovnání s předchozími cenzy odrazilo nejvíce.

Počet bytů se v Praze trvale zvyšuje. Od minulého cenzy se počet bytů zvýšil o necelých 7 %. Nejvyšší nárůst počtu bytů mezi dvěma cenzy ve sledovaném období byl mezi lety 1980 a 1991. V osmdesátých letech vrcholila výstavba rozsáhlých sídlištních komplexů. Zastoupení neobydlých bytů se zvýšilo po roce 1990. V roce 2001 byla v Praze neobydlých bytů desetina. V následujících deseti letech se počet neobydlých bytů snížil. Do určité míry se na tom ovšem podílí i metodická změna, protože v roce 2001 byl za neobydlý byt považován každý, ve kterém nebyl nikdo hlášen k trvalému pobytu, kdežto při SLDB 2011 byl obydlý byt, pokud v něm měl někdo obvyklé bydliště bez ohledu na to, je li v něm přihlášen k trvalému pobytu.

Tab. 8.5.2 Bytový fond v Praze podle výsledků sčítání 1970 až 2011

	1970	1980	1991	2001	2011
Byty celkem	.	461 984	516 293	551 243	587 832
obydlé	402 896	448 741	495 804	496 940	542 168
neobydlé	.	13 243	20 489	54 303	45 664
Podíl neobydlých bytů (%)	.	2,9	4,0	9,9	7,8
Obydlé byty podle druhu domu:					
v rodinných domech	.	59 757	58 836	63 642	72 471
v bytových domech	.	384 646	433 672	430 234	464 768
Podíl bytů v rodinných domech (%)	.	13,3	11,9	12,8	13,4
Obydlé byty podle právního důvodu užívání bytu (%):					
ve vlastním domě	.	.	10,8	11,2	11,1
v osobním vlasnictví	.	.	0,9	11,0	28,6
nájemní	.	.	66,0	47,2	34,0
družstevní	.	.	19,5	13,0	12,8
Obydlé byty podle převládajícího způsobu vytápění (%):					
ústřední	.	.	60,2	65,9	72,2
etážové	.	.	10,5	9,2	9,7
kamna	.	.	28,4	22,5	12,4
Počet osob na 1 obydlý byt	.	2,62	2,44	2,33	2,24

Pozn.: Údaje ze sčítání 2011 jsou zpracovány za obvykle obydlé byty

Od roku 2001 se počet obydlených bytů v Praze zvýšil o 45 228, z toho o 34 534 v bytových domech a o 8 829 v domech rodinných.

Počet obydlených bytů se zvýšil od roku 2001 o více než 45 tisíc, což se přibližuje k desetiletým nárůstům v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let. Mezi lety 1980 a 1991 však šlo především o byty v bytových domech (u obydlených bytů v rodinných domech byl dokonce zaznamenán úbytek). V posledním desetiletí před cenzem 2011 došlo k výraznému nárůstu i u obydlených bytů v rodinných domech, a to o 14 %.

Mezi obydlenými byty v hlavním městě trvale převládají byty v bytových domech. Po poklesu zastoupení bytů v rodinných domech v letech 2001 - 2011 došlo k nárůstu tohoto podílu až k hodnotě z roku 1980.

V Praze je mezi obydlenými byty i přes razantní pokles po roce 1991 nejvíce obydlených bytů užívaných na základě nájemní smlouvy, a to 184 186 bytů.

Významné změny nastaly v právním důvodu užívání bytu. Jde především o výrazný úbytek nájemních bytů ve prospěch vlastnického bydlení. V roce 1991 existovaly prakticky jen byty nájemní, družstevní či ve vlastním domě, což byly v naprosté většině byty v rodinných domech. Od tohoto roku počty nájemních bytů poklesly o 44 %. O téměř 28 % se snížil i počet bytů družstevních. Naproti tomu byty v osobním vlastnictví v tomto roce nepředstavovaly ani 1 % ze všech obydlených bytů, jejich počet se čtyřicetkrát zvýšil a v roce 2011 představovaly již 29 % ze všech obydlených bytů v Praze.

Zajímavý je i vývoj způsobu vytápění obydlených bytů. Významně se zvýšilo zastoupení bytů s ústředním topením, kterých bylo v roce 2011 téměř tři čtvrtiny. Naopak razantně pokleslo zastoupení bytů vytápěných kamny, a to z 28 % na 12 % ze všech obydlených bytů.

V Praze se snižuje také průměrný počet osob připadajících na 1 byt. I po tomto poklesu připadají v průměru na byt více než 2 osoby.